

מחאה ובקשה

לדאבון לב כל יראי ד', נתחלל ש"ש באופן חמור שכמוהו לא הורגלנו לו מימים ימימה, ואם אנו מחשים ומצאנו עון.

הנה בחוה"מ סוכות העבר תשמ"ג לפ"ק, העליב אדמו"ר מפורסם וביזה ברבים במעמד אלפי ישראל, לרב חשוב א' מיחידי סגולה בדור האחרון הזה, איש צדיק תמים אשר מעודו לא מש מאהלה של תורה, ת"ח עצום, זקן ויושב בישיבה מרביץ תורה ברבים, והעמיד תלמידים למאות בדרך אבותינו ורבותינו הק' זי"ע, וידוע ומפורסם לרבים שבכל מעשיו כוונתו לש"ש.

והאדמו"ר הנ"ל העליב וגינה אותו בלשונות גנאי, אשר תצילנה אזני כל שומע, שכאילו הגה"צ הזה הוא שקרן ומלא רשעות וכמו"כ שהוא מלא שנאה ליהדות החרדית, וכאותו מעמד הרבה ביתר שאת לגנות כל משפחתו של הגה"צ הזה, משפחה שלימה של ת"ח ויראי ד' כולם אהובים כולם ברורים לאמר עליהם, שהם הם שונאים מובהקים של יהדות החרדית וכל מחשבתם לרופף ולהרס חומת הדת, וצריך לידע זאת ולהכיר השונאים ולהתבדל מהם כמו מן כל ה... .

אוי לאזנים שכך שומעות והישמע כזאת והעם לא יחרדו ואין פוצה פה ומצפצף נגד החיה"ש הנורא.

ונפלא הדבר האידך יכולין להעזי כ"כ לבזות בפני כל עם ועדה איש צדיק תמים ולבדות עליו שקרים גלויים בו בזמן שידוע ומפורסם להיפוך ממש, היינו שהגה"צ הזה ומשפחתו שיחי', עמדו תמיד לימין יראי ד' וכל מעשיהם מעולם רק לבנות חומת הדת ולא להרס ח"ו, ובפרט מעת שהורם הנזר והוסרה העטרה שנשתלק לחיי העוה"ב גאון עוזנו מרן הגה"ק מסאטמאר זי"ע ועכ"י וקמו רשעים וחצופים מחבלים כרמים לבלע את הקודש ולנטות ממסורת האבות, אז העמיד עצמו הגה"צ הנ"ל בגאון ועזו בגלוי ובפירסום רב לימין יראי ד' ויהדות החרדית, ובמשך כל הזמן הוא להם לעזר ואחיסמך מלוחציהם ומדוחקיהם מבפנים ומבחוץ, ואף שנעשה הגה"צ הזה כמטרה לחץ ששפכו עליו החצופים קיתונות של בוז בעיתוניהם עכ"י לא נטה מן המסלה להיות עומד מן הצד ולהסתיר האמת.

וכעת יבא אדמו"ר ויהפוך הקערה על פיה, לגנות ולבזות אותו צדיק וגאון ת"ח עצום ענוותן ושפל ברך גודר גדר ועומד בפרץ, לאמור עליו שהוא מן השונאים של יהדות החרדית, האידך יכול החי להכחיש את החי.

ואף אם ימצא לפעמים שיש לת"ח א' מהלך שונה, וגישה אחרת באיזה ענין מן ת"ח שני, האם מותר ח"ו להקל בכבודו מחמת שלא עשה או שאינו עושה כהבנת השני.

ואפילו אם יתברר שבאמת אינו צודק במעשה ובפעולה א' שעשה — מה שעדיין לא נתברר — ואדרבא וד"ל, (אם רק בעניני אמונה ודעות כולם תמימים בדעה אחת שלא לנטות ממסורת האבות ח"ו כמלא נימא) אין שום היתר ח"ו לחלל ש"ש ברבים ולבזות ת"ח וירא ד'.

ואם מוצאים עצמן מוכרחים להדגיש ולומר דייקא בהיפך מן א', יכולים להעמיד הדיבור על הענין, ולבררו כראוי, ולא על האנשים שעסקו בזה ואם יש צד שאוסר איזה דבר וכ' מכתב שלפי דעתו אסור, ויש כנגד צד שמתירין, יכתבו תשו' ולברר בדעת תורה שמותר, כמו שהי' נהוג בכל הדורות בישראל כשא' אוסר וא' מתיר כ"א כתב לברר דעתו בדעת תורה ולא לזלזל ח"ו בהשני. האידך הי' במאשין מצות הי' גדולי ישראל ובראשם הגאון עולם השואל ומשיב והכת"ס שהי' מתירין ולעומתם מרן הגה"ק הדברי חיים והחי' הרי"ם והגאון ר"ש קלוגער ועוד, שהי' אוסרין ואמרו שהוא חמץ בפסח איסור כרת וכ"א בירר דעתו בדעת תורה כמבואר בספריהם אבל לא משום זה יזלזל ח"ו א' בחבירו, ועיין בתשו' ד"ח שכ' על השואל ומשיב ידידי שארי הגאון מופת הדור עיי"ש ביו"ד ח"א סי' י"ד ועוד מקומות, ועיין בס' עטרת חיים ח"ב אגרות קודש ממרן הד"ח מכ' ל"ו האידך שמיחה מאד נגד אשר פגעו בכבוד הגאון השואל ומשיב וכ' שם בסוף המכ' כי כבוד הגאון מופת ויחיד דורנו נוגע בכבוד כל ישראל עכ"ל"ק ואף שהתיר השו"מ מאשין מצות, ומרן הק' הד"ח אסרו ולדעתו הק' הוא חמץ ממש, וכ"ש שהמתירין לא יזלזלו בהאוסרין כי אם לדעתם אסור הלא בהכרח צריכין לאסרו, וידעו כ"א להעריך ולהוקיר הת"ח השני כי אם הכוונה לש"ש אז נוהגין כן, וכן גבי ב"ש וב"ה מצינו כן במתני' גבי צרת הבת (ודרך אגב כדאי לידע, שמרן הגה"ק הדברי חיים זי"ע לא ראה בעצמו המאשין רק האמין לאותם שראו ואסרו ובפרט להג' מהרמ"ז גיסו של השו"מ שאסרו, וכן הביא ראי' בשו"ת ד"ח ח"א סי' כ"ג שסוחר חשוב העיד לפניו שראה מאשין באונגארין והראה להם שהוא חמץ גמור וגם כתב שם בתשו' הנ"ל בזה"ל ולכן ידידי לדעתי שאין להתיר זה בשום אופן ואם לא יאבו שמוע מה נעשה להם אם אוכלין חמץ ממש בפסח, ועיין בפסקי מהרי"א ז"ל שהביא ראי' שאין להקל מחמת חשש שיצאו חוץ לד"ת ולכן אין להתיר בשום אופן עכ"ל"ק בשו"ת ד"ח והגאון השואל ומשיב בקו' ביטול מדועה, התאונן על גיסו מהרמ"ז שאסר להמאשין וכ' שם אם לש"ש נתכוון הי' לו לשאול אותי מקודם למה התרתי, ומה גם שאני ת"ל רב אב"ד, ומחויב לקבל הוראתי, וכיצד פושט הבעה"ב ידו להורות, ואף אם לא רצה לשאול הי' לו עכ"פ ללכת ולראות המאשין ולא לסמוך על משענת קנה רצוץ שהגידו לו ולא ידע מה וכו' וכן כותב שם שמוציאין לעז על גדולים וטובים ממנו שהוא חמץ גמור וכו' וכן אסור להוציא לעז על בניי וגאוני וצדיקי אשכנז שהנהיגו כן, כ"כ הגאון הנורא השו"מ ז"ל והי' לו טענה גדולה על האוסרין שהלא הוא הוא הבעל מכשיר והוא ראה

בעצמו שאין שום פקפוק על המאשין, והגדולים שאסור לא ראו בעצמן המאשין רק סמכו על אחרים שהגידו להם שלפי דעתם הוא חמץ, ולמה לא שאלו אותו מקודם וגם הי' לו טענות גדולות מהוצאת לעז על גדולים וצדיקים מאשכנז שהשתמשו בה, ועכ"ז אחר כל הטענות לא בטלה דעת האוסרין ואסרו בהחלט בתוקף גדול ואף שלפי דבריהם קהילות שלימות שהשתמשו בהמאשין אכלו חמץ, ורוב ישראל קיבלו דעת האוסרין וכמבואר בשו"ת אבני נזר בסוף ח' או"ח סי' תקל"ו תקל"ז עיי"ש, והגה"ק מהרא"י פריינד אבד"ק נאסד כותב בספרו שו"ת מאור ישוע בסי' י' שגם הגה"ק השואל ומשיב לפני פטירתו התחרט על מה שהתיר המאשין עיי"ש, עכ"פ בכל אופן לא זילזלו ח"ו משום כך א' בחבירו וכנ"ל וכ"ש שעכשיו לפי דברי הגה"צ הנ"ל במכתבו שראה בעיניו המכשול הנורא מהרבה חניות שהשאירו על הבשר החלב ולא ניקרו היטב וגם הוגד לפניו מפי אנשים שנאמנים עליו כמאה עדים, א"כ מה החרי האף הגדול הזה ולמה יצא הקצף לזלזל ולרדפו עד בלי די, ואם יש צד שכנגד וסוברים שלדעתם א"א לאסור עפ"י הלכה ואדרבא טוב וישר הוא יאמרו ויבררו דעתם להיתר בכתב, ותו לא מידוי, והלא כשיצא זמן לא כביר הערעור על אתרוגי מארוק והי' ג"כ הוצאת לעז על אלפי ישראל שזה הרבה שנים השתמשו באתרוגים אלו שכולם ברכו ברכה לבטלה ולא יצאו מעולם מצות ד' מינים ועכ"ז לא יצא אז כ"כ הקצף והתנהגו אז כשורה כראוי ויאות, היינו ההתאחדות הרבנים שלגשלוחים מיוחדים לברר ולראות בעיניהם וביררו עפ"י דעת להיתר ונכתבו כמו: בירורים ע"ז בקו' פרי תמרים וקיבלו על הבירור הסכמות מגדולי תורה שהסכימו על הבירור שהוא כדינה של תורה ויצא אח"כ פסק להיתר אחר בירור הדק היטב, מבלי לזולזל ודרשות ברבים להשמיץ המערער, ועכשיו שיצא ערעור מא' שמוחזק כל ימיו לאיש צדיק ועובד ד' וכוונתו לשמים כאשר מפורסם כן לרבים, למה פתאום נשתנה כעת כל ההנהגה הישרה רק יצא כנגדו בזלזולים שפלים ומבלי בירורים כהלכה עפ"י דת תוה"ק וא"כ הלא הדברים מראים ומוכיחים כי יש כאן סיבות אחרות או שמרגישים שאכן יעשו איזה תקנות להשקיט הרוחות, ובפרט שגה"צ הנ"ל יום א' עוד קודם דרשת האדמו"ר צילצל בעצמו על הטעלעפאן להאדמו"ר והתחנן שרוצה לדבר אתו ולברר הענין, וענה הגבאי הצעיר בחוצפה ועזות יתירה ובסם האדמו"ר לאמר שאין האדמו"ר רוצה לבא לדבר אתו על הטעלעפאן ובכלל אין האדמו"ר רוצה עוד להכיר את הגה"צ הנ"ל מכאן ולהבא ולדבר אתו ביחידות, ועוד דברי הוצפה וצאת וכן אמר הגבאי הצעיר להגה"צ הנ"ל על הטעלעפאן שאל יהיין לשלוח שום א' מבניו לכאן ואפי' להסביר הפעולה כי יזרקו אותן לחוף וכו' וכו' והניח עליו הגבאי הטעלעפאן, ועתה יתבונן נא המבקש האמת האם כך הוא דרכה של תורה וכאן הבן שואל שאלת תם מה זאת, והתשובה הוא ואמרת אליו כי בחוזק יד, היינו נלך בחוזק יד הנהגה חדשה, מבלי בירורים רק בזלזולים, והכל יהיה כמישור ולא די בהחיה"ש הזה, אלא ונוסף גם הוא שניתוסף עיי"ז הטא ופשע לקלקל ולהשחית חינוך הדור, שהרי הבנים והבנות מתרגלים לתת דופי בת"ח ויראי ד' לדבר בס' כרצונם וכפי העולה על רוחם מבלי לתת רסן בפיהם לעצור אף כ"ש, ומה יעשה הבן שלא יחטא אם רואה שהגדולים מתנהגים כן, ואמרו ז"ל להזהיר הגדולים על הקטנים.

האם זה היה ח"ו דרך אבותינו ורבותינו הק' מעולם, הלא אף באותן האנשים שבאמת התנגד עליהם מרן הגה"ק מסאטמאר זי"ע בכל תוקף יעוז, מחמת שהשקפותיהם ודעותיהם הם היפוך התורה והאמונה הטהורה, מ"מ מעולם לא שמענו מפיו הק' שידבר מאיזה אדם פרטי ברבים בלשון גנאי וביטול רק דיבר בדרך כלל וזעק והתריע בהאש קודש אשר תוקד בקרבנו, להתבדל ולהתרחק מאלו המנהיגים שדעותיהם משתווים לדעת הכופרים והמינים וכמ"כ מכל אותן שמחפים ומצדיקים ומלמדין זכות עליהם ומדיחים עיי"ז את שארית ישראל מהאמונה הטהורה.

כ"ש וק"ו ב"ב של ק"ו לבזות ברבים איש צדיק ות"ח לבעבור שלא עשה כהבנת השני, הס מלהזכיר נורא ואיום הוא החילול השם הזה ומי יודע איזה עונש מר צפוי לאותן השותקים ואינם מוחים עדכ"ש.

ואף באיש פשוט מאד ואשר עשה באמת עולה גדולה מאד מ"מ אם א' מלבין פניו ברבים ובפרט שמוציא עליו ש"ר אין לו חלק לעוה"ב ואמרו רז"ל במס' ב"מ דף נ"ט כאשר שונאי דוד המלך ע"ה שאלו אותו ברבים דין א"א במאי (כדי לביישו משום מעשה דבת שבע) השיב להם דוד המלך ע"ה א"א בחנק ויש לו חלק לעוה"ב אבל המלבין פני חבירו ברבים אין לו חלק לעוה"ב עיי"ש. ובפרט לבייש איש מורם מעם ביחד עם משפחה שלימה ואמרו ז"ל הקורא לחבירו רשע יודע עמו לחייו וכ"ש בכה"ג ויש בזה כמה לאווין של ביוש ואונאה והוצאת ש"ר וקיפוח פרנסה, וצערן של הרבה משפחות מישראל הקרובים והרחוקים, אין די באר, השי"ת ירחם. וכדאי לעיין ברמב"ם ה' מלכים פ"ב הלכה ו' האיך צריך אפי' מלך ישראל להתנהג וכ' שם בקדושת לשונו, ויחוס על כבוד קטן שבקטנים עיי"ש, ועיין עוד ברמב"ם סו"פ כ"ד ה' סנהדרין וריש פכ"ה שם. מבקשים אנחנו בכל לשון של בקשה, נא ונא לא יתגבר עכשיו מידת הנצחון והרצון לראות עצמו מוצדק ומודים דרבנן היינו שבחייהו, ומצאנו בגדולים וקדושים שחזרו בהן, ואמרו דברים שאמרתי אליכם טעות היתה.

מקווים אנחנו להשי"ת שיתקיים עכשיו הפסוק את והב בסופה וכדרשת חז"ל ששני ת"ח המנגחים זא"ז בהלכה אינם זאים משם עד שנעשו אוהבים זל"ז, והאדמו"ר הנ"ל זכות אבותיו הק' יעמוד לו שיתקן ברבים את אשר עיוות כי היכי דמי תשובה באותו מקום ובאותו זמן ויחזור בו מדבריו, וגדולה תשובה ועיי"ז יתקדש ש"ש ויקויים בו הפסוק אשר נשיא יחטא ודרשו רז"ל ובפירש"י עה"ת שם, אשרי הדור שהנשיא נותן לב להביא כפרה על שגגתו ק"ו שמתחרט על זדונותיו עכ"ל רש"י ז"ל.